

Pohjois-Karjalan Hirvikoirayhdistys
1973-2013 - 40 vuotta yhdistystoimintaa

Sisällys

Pohjois- Karjalan hirvikoirayhdistyksen historiaa	1
Ajatuksia ja muisteluja 70-luvulta tähän päivään hirvikoiraharrastuksen tiimoilta	3
Juha Romppasen tervehdys	4
Sari Pitkäsen, historiikin koostajan, terveiset	4
Yhdistyksen toimintaperiaate /tarkoitus	5
Ryynäskylän vanha koulu - toimintakeskuksesta Ukkohirvi	5
40 vuotta yhdistyksen toimintaa	9
Kipinä syttyy yhdistyksen perustamiseen	10
Yhdistyksen perustaminen.....	13
Yhdistyksen alkuaika 1970-luku	13
1980-luku	17
1990-luku	20
2000-luku	25
Tämän päivän yhdistys 2010-luku.....	29
Yhdistyksen toimihenkilöt.....	30
Puheenjohtajat.....	30
Sihteerit.....	30
Yhdistyksen kunniajäsenet.....	30
Yhdistyksen kokeissa menestyneitä koiria.....	31
Vuosikilpailut.....	31
Jämttinarttujen kilpailu	33
Veikon Cup	33
Koli KV:n kasvattajakilpailun voittajat.....	34
Yhdistyksen mestarit.....	34
Valtakunnalliset jäsenistön mestarikoirat	35
Yhdistyksen palkitut Hirvikoiramiehet, -naiset ja -nuoret	35
Lähteet	36

Pohjois-Karjalan Hirvikoirayhdistys 40 vuotta -historiikin työryhmä

Koonti ja taitto: Sari Pitkänen

Kuvat: pääasiassa Veikko Hakkaraisen ja Sari Pitkäsen kuva-arkistot

Avustajat: Veikko Hakkarainen, Jukka Kilpinen ja Jukka Immonen

Painopaikka: Pohjois-Karjalan Hirvikoirayhdistys ry.

Painosmäärä: 150 kpl

Pohjois- Karjalan hirvikoirayhdistyksen historiaa

Pohjois- Karjalassa oli 50–60 luvulla erinomaisia karhukoiria hirvikoirina, jotka menestyivät valtakunnallisissa otteluissa muutamien tullessa haukkukuninkaiksi. Karhukoira oli yksinoikeutettu suurriistakoirarotu myös karhunmetsästyksessä, kun muita lajitovereita ei vielä silloin tunnettu. Joitakin suomenpystykorvia oli tosin myös hirvikoirina sekä karhun haukkujina karhukoirien ohella jonkin verran oli metsästyskäytössä myös sekarotuisia koiria.

Vuonna 1960 perustettiin rotujärjestöksi jämtlannin - ja harmaa koirakerho, joka piti pääpaikkanaan Helsinkiä. Tähän Järjestöön tuli muutamia näiden rotujen vaalitöitä lähinnä maamme ruotsinkielisiltä alueilta. Myös P- Karjalasta tunnettiin mielenkiintoa tähän rotujärjestöön ja niinpä Eero Peiponen ja allekirjoittanut liityimme tähän rotujärjestöön jäseniksi vuonna 1961 saaden ensi vaikutteita näistä uusista koiraroduista osallistuessamme rotujärjestön jäsenistölle järjestämille palkintotuomarikursseille Kruunupyyssä Kokkolan lähellä. Siellä näimme ensi kerran, miten nämä koirat työskentelivät hirvien kanssa. Kokemuksiemme perusteella tiedonnälkä alkoi vain kasvaa ja halusimme mennä näiden rotujen kotimaihin tutustumaan rotujen edustajiin.

Aluksi oli vaikeaa löytää sopivia kontakteja, mutta eräiden tuttavuuksien kautta lopulta pääsimme vuonna 1963–64 käymään paikan päällä katsomassa huippukoirien näyttöjä Ruotsissa. Tilasimme näiden näkemiemme koirien yhdistelmistä pentuja, mutta niiden saanti näytti hyvin valkealta. Sovimme Eero Peiposen kanssa, että hän pyrkii löytämään parhaat ainekset jämtlannin pystykorvista ja minä vastaavasti harmaista norjanhirvikoirista. Eerolla oli jo ennestään käyttövalio karjalankarhukoirauros Murre ja yksi hyvin toimiva suomenpystykorva. Meillä oli kotona myös suomenpystykorvia, mutta ne eivät olleet vielä silloin puhdasrotuisia, vaikka toimivat metsässä kohtuullisen hyvin.

Tutustuin Götessä toimivaan harmaiden kasvattajaan Sven Klassoniin ja hänen kenneliinsä tilaten näyttöjen perusteella urospennun jo vuonna 1963. Alku näytti vaikealta, kun sitä sopivaa pentua ei syntynyt ennen kuin syksyllä 1965. Siitä pentueesta sitten viimein luvattiin tämä maakuntamme ensimmäinen harmaan rodun edustaja, joka tuli lentorahtina karanteenijalan jälkeen Joensuuhun helmikuussa 1966. Pentu oli nimeltään Skogsmarkens Barr. Uusi koirarotu herätti ihmetystä ja se ajateltiin olevan vain uusi "seurakoira", jolla uskoteltiin metsästettävän hirviä.

Eero oli tehnyt omia valintojaan omalla sektorillaan. Hänellä oli hankittuna jämtlannin pystykorvanarttu Katja, jonka hän kävi parittamassa sen ajan yhdellä Ruotsin kuuluisimmista kaksoisvaliouroksesta Stejllä. Tästä yhdistelmästä syntyivät Peiron kennelin ensimmäiset pennut talvella 1966. Kuuluisimmaksi näistä pennuista nousi kaksoisvalio Peiron Jeppe, joka majaili Kontiolahden Selkiellä Heikki Silvennoisen talossa parhaiden hirvimaisemien keskellä.

Nämä molemmat koirat, Barr ja Jeppe, alkoivat osoittaa suurta kunnostusta hirviin jo alle puolivuotiaina. Tätä asiaa ei kerrottu muiden rotujen edustajille, vaan pyrittiin vain koiria tehokkaasti harjoittamaan. Hyviä näyttöjä saatiin jo alle vuoden ikäisenä. Molemmille koirille ammuttiin peräkkäisinä päivinä hirvi. Huhu näistä koirista alkoi kiertää metsästäjien keskuudessa. Ensimmäisen kerran ne vietiin näyttelyihin

1967, jossa ne saivat aikamoisen naurun remakan yleisön joukossa. Emme päässeet aluksi oman maakuntamme hirvenhaukkukokeisiin, vaan haimme ensimmäiset ykköset Lohtajalta syksyllä 1967. Eeron Jeppe voitti ja minun Barr oli toinen. Sanomalehti Karjalainen teki meistä jutun. Seuraavana syksynä jatkoimme kokeissa käyntiä Pernajassa, Pyhtäällä ja Kruunupyssä. Joka kerta hirvien löytyessä, koirat takoivat ykköset. Talven 1967 aikana molemmat koirat olivat keränneet tarvittavat sertit muotovalion arvoon. Viimeisen koeykkösen Barr pääsi haukkumaan omassa maakunnassamme Pyhäselän Kummussa piirinmestaruushaukuissa 1968 syksyllä. Molemmat koirat olivat nyt kaksoisvalioita. Karhukoirien harrastajien piirissä koiriemme menestystä ei katsottu hyvällä. Päinvastoin ajateltiin syntyneen kilpailutilanne rotujen kesken, kun samaan aikaan karhukoirien menestys oli laantunut. Osaksi tähän oli syynä se, että jalostuksessa oli kiinnitetty huomio kauniiseen ulkomuotoon metsästysominaisuuksien kustannuksella.

Hyvä edustamiemme koirarotujen menestys johti rotujen nopeaan kasvuun. Maakuntaamme haalittiin monia uusia edustamiemme koiria ja niitä jalostettiin edelleen. Alettiin kouluttaa palkintotuomareita lisää, jotta kaikki halukkaat saisivat koiransa käyttövalioksi. Hirvikantamme alkoi myös lisääntyä ja se loi mahdollisuudet koirilla tapahtuvaan metsästyksen.

Karhukoiraharrastajain keulamiehet kertoivat 70-luvun taitteessa perustavansa omalle rodulleen maakuntaamme käsittävän yhdistyksen. Olimme halukkaat myös liittymään tähän samaan yhdistykseen, mutta meidät torjuttiin heidän taholtaan, kun olimme ulkomaisen rodun kannattajia. Karhukoirayhdistys perustettiin vuonna 1972 ja kun emme päässeet samaan yhdistykseen, niin oman yhdistyksemme perustava kokous pidettiin Joensuussa Kanavarannan Piimälinnassa 4.2.1973. Tässä kokouksessa oli mukana vain pieni joukko edustamiemme rotujen edustajia ja kaikki elossa olevat on kutsuttu yhdistyksen 40-vuotisjuhlaan kunniavieraina.

Yhdistys valitsi minut ensimmäiseksi puheenjohtajaksi ja toimin kyseisessä tehtävässä aina vuoteen 1984 talvikokoukseen saakka. Puheenjohtajakaudellani koulutettiin kymmeniä uusia palkintotuomareita hirvenhaukkukokeisiin ja näitä kokeita alettiin järjestää entistä enemmän, kun mukaan oli tulossa aina uusia koirien omistajia. Yhdistyksen taloudellista tilaa pyrittiin kohentamaan lukuisilla talkoilla tekemällä hakavarsia ja istuttamalla puun taimia. Hirvikantojen voimistuttua maakuntaamme perusteltiin 60-luvun alkupuolella paljon uusia metsästysseuroja, joiden kanssa tehtiin hyvää yhteistyötä kokeita järjestettäessä. Yhdistys järjesti myös ensimmäisen näyttelynsä 80 luvun alussa ja erittäin merkittävä tapahtuma oli syksyllä 1974 Heinävaaran Majalla järjestetty rotujärjestön mestaruushaukkukisa, jossa rotujärjestön puheenjohtajana toiminut Erik Wickström oli ylituomarina. Vaikka meillä on ollut ja on edelleen maakunnassamme kaksi erillistä yhdistystä suurriistakoirille niin yhteistyömme on sujunut kalkilta osin kitkattomasti.

Karhukoirayhdistyksessä lienee jäseniä hieman yli sata ja meillä jo yli kolmesataa jäsentä. Kenneltoiminta jatkuu molemmissa yhdistyksissä erinomaisen hyvin ja tuloksia antavana sekä hyvässä yhteishengessä. Toivottavasti tämä myönteinen kehitys jatkuu edelleen.

Olemme kiitollisia monille alan harrastajille heidän arvokkaan työpanoksensa takia, minkä ovat uhranneet maakuntamme kenneltoimintaan.

Veikko Hakkarainen

P-K:n Hirvikoirayhdistyksen kunniapuheenjohtaja

Ajatuksia ja muisteluja 70-luvulta tähän päivään hirvikoiraharrastuksen tiimoilta

Oma hirvikoiraharrastukseni alkoi vuonna 1977 jolloin meidän perheeseen tuli ensimmäinen hirvikoira joka vei minut mukanaan tähän harrastukseen. Se tie on ollut kohtuullisen pitkä ja on tuonut mukanaan erittäin paljon ystäviä sekä mukavia muistoja. Pohjois-Karjalan Jämtlannin ja Harmaahirvikoira yhdistykseen tulin jäseneksi muistaakseni vuonna 1979.

Yhdistyksen puheenjohtajan pesti tuli kohdalleni melko lailla ns. puskasta. Vuonna 1984 pidettiin yhdistyksen vuosikokousta Juuan Metsävillet ry:n majalla. Ulkona oli pakkasta -30 ja sisällä -15 astetta, se kokous jäi mieleeni. Tuossa kokouksessa vetovastuu siirtyi minulle Veikko Hakkaraiselta, joka oli hoitanut tehtävää yhdistyksen perustamisesta lähtien.

Oma pestini kesti sitten vuoteen -98 asti ja lähes saman ajan olin myös Pohjois-Karjalan edustajana valtakunnallisessa rotujärjestössä.

Toiminta yhdistyksessä oli alkuvuosina pitkälti suhteiden luomista Pohjois-Karjalan lukuisiin metsästysseuroihin, ”veljesyhdistyksiin” (Pohjois-Karjalan Karhukoirayhdistykseen ja myöskin Kennelpiiriin). Olihan yhdistyksemme uusi ja ns. vallankahvassa olivat ajokoira-, pystykorva- ja karhukoiraihmiset.

Kun vuosittain järjestettiin Kolin kv- koe pääasiassa ravintola tiloissa alkoi elää ajatus omasta toimitalosta. Käytiin mm. Kontiolahdessa entistä Kyykän koulua ”katsastamassa”. Sitten tuli myyntiin Juuan kunnalta Ryynäskylän entinen koulu, joka oli ”lievästi sanottuna” tuhon jäljiltä. Kun kauppa tehtiin, oli yhdistyksen jäsenmäärä muistaakseni noin 140 jäsentä. Seuraavana vuonna jäsenmäärä putosi lähes puoleen, kun iso osa jäsenistä oli sitä mieltä että ”konkurssi tulee” yhdistykselle tässä jutussa.

Kyllähän ne alkuvuodet olivat todella sellaista aikaa, että talkoita tehtiin ja rahaa hankittiin mitä moninaisimmin tavoin, jotta kunnostustyöt kiinteistössä saatiin hoidettua ja myöskin lainat maksettua. Olipa tiukimpana aikana yksi ajatus ottaa ns. valuuttalainakin. Olin kuitenkin henkilökohtaisesti tiukasti vastaan ja voitaneen sanoa, että hyvä kun ei lennetty siihen lankaan. Kertonee jonkin verran sellainenkin asia, miten tiukoilla oltiin että piti aina maksaa omistakin rahoista laskuja että pysyi ”sähköt päällä”. Vähitellen kuitenkin arvostus yhdistystämme kohtaan kasvoi kaikilla ”rintamilla” ja tuli uskottavuutta sekä tilaa ”hengittää”. Pääsimme mukaan niin Pohjois-Karjalan Kennelpiirin hallitukseen kuin myöskin Suomen Kennelliiton valtuustoonkin. Mielestäni ne paikat ovat arvostuksen osoitusta siitä periksi antamattomasta työstä, mitä jäsenistö teki ja tekee edelleen.

Pohjois-Karjalan hirvikoirayhdistyksellä on ollut onni saada hyviä toimihenkilöitä mukaan, joista omalta kohdaltani haluan lausua mitä lämpimimmät kiitokset mm. Veijo Kalliselle, Matti Majoiselle ja kaikille aikani tässä ”ydinjoukossa” työskenneille sekä myös tietenkin jäsenille. Olette kaikki yhdessä mahdollistaneet sen, että tänään voidaan viettää näitä yhdistyksen vuosijuhlia. Tässä yhteydessä haluan lausua mitä suurimmat kiitokset siitä että Pohjois-Karjalan Hirvikoirayhdistys ry on kutsunut minut myös kunniapuheenjohtajaksi.

Lopuksi haluan toivottaa yhdistyksen tämän hetkiselä johdolle ja kaikille jäsenille mitä parhainta onnea ja menestystä seuraavalle vuosikymmenelle, tästä on hyvä jatkaa.

Kajoossa 26.06.2013

Lämpimin terveisin,

Mikko Pehkonen

P-K:n Hirvikoirayhdistyksen kunniapuheenjohtaja

Juha Romppasen tervehdys

Minut valittiin puheenjohtajaksi vuonna 2012. Jäsenistö on mukavan aktiivista ja varsinkin pieni ydinjoukko on aina valmiina lähtemään talkoisiin mukaan. Jäsenmäärä on vakiintunut noin 300 jäseneen ja positiivista on, että naisten määrä kasvaa tasaisesti. nyt kun vielä saataisiin nuoret innostumaan vielä innokkaammin tästä hienosta harrastuksesta.

Hirvenhaukkukokeita järjestetään pääasiassa Kolilla Ukkohirvessä ja sitten on hienosti aktiivista porukkaa eteläpäässä Kiteellä ja Rääkkylässä. Näin ollen toimintaa on laajalla alueella. Kiitän sponsoreita ilman heitä nykyiset palkinnot mitä kokeissa jaetaan ei olisi mahdollista.

Erityisesti kiitän lähialueiden metsästys-seuroja, sillä ilman heidän myöntämiä koemaastoja ei kokeita olisi mahdollista pitää.

Tulevaisuudessa varmasti pääpaino on edelleen haukkukokeiden järjestämisessä yhtään väheksymättä näyttelytoimintaa. Varsinkin Suvikarelia-näyttelyt ovat varmasti mukana toiminnassa myös tulevaisuudessa.

Jäsenistömme aktiivinen toiminta on myös antanut yhdistykselle mahdollisuuden järjestää myös arvokisoja. Näitä on heti lähitulevaisuudessa mm. Suomenpystykorvien Hirviherra ottelu syksyllä 2013 ja Harmaahirvikoirien Mestaruushaukut syksyllä 2014.

Toivon, että aktiiviseen toimintaan tulee mukaan koko ajan uusia kasvoja. Aina löytyy töitä niin kokeiden järjestämisessä, kun muissa talkoissa. Omakohtaisesta kokemuksesta voin sanoa, että kun kerran toimintaan uskaltautuu mukaan, hieno yhteishenki ja positiivinen talkooasenne tuovat mukanaan ikimuistoisia hetkiä ja eliniän kestäviä ystävyssuhteita.

Juha Romppanen

P-K:n Hirvikoirayhdistyksen puheenjohtaja

Sari Pitkäsen, historiikin koostajan, terveiset

Tämän historiikin kokoaminen on ollut mielenkiintoinen projekti. Moni itsestään selvä asia on saanut valaistusta ja olisi pitänyt olla minullekin jo selvää aloittaessani yhdistyksen sihteerinä vuonna 2006. Toivottavasti historia antaa hyviä muistoja konkareille ja uusia ideoita uusille jäsenille.

Tulevaisuutta ajatellen on tärkeää tallentaa muistot. Sekä tarinoina että faktoina. Näin seuraavan historiikin kokoamiseen on tarvittavat tiedot. Päätöspöytäkirjoista ei niinkään saa selvää kuin varsinaiset päätökset, vaikka syyt päätökseen ovat myös mielenkiintoisia historian kannalta.

Sari Pitkänen

P-K:n Hirvikoirayhdistyksen sihteeri 2006-2008

Yhdistyksen 40-vuotishistoriikin kokoaja

Yhdistyksen toimintaperiaate /tarkoitus

Yhdistyksen perustamisvaiheessa vuonna 1973 toiminnan tarkoituksena oli toimia Jämsän ja Harmaapystykorvakoirarotujen harrastajien yhdyssiteenä Pohjois-Karjalassa. Alkuaikoina jäsenyyden ehtona oli, että omisti itse tai taloudessa oli jämsänpystykorva tai harmaa norjanhirvikoiraa.

Vuonna 1982 yhdistyksen nimi muutettiin muotoon Pohjois-Karjalan hirvikoirayhdistys ry., jonka piiriin toivottiin tervetulleiksi kaikki hirveä haukkuvien koirarotujen harrastajat. Tässä vaiheessa jäsenen ei tarvinnut omistaa itse hirvikoiraa.

Vuonna 2011 uusittujen sääntöjen mukaan *“yhdistyksen tarkoituksena on edistää hirvikoiran käyttöä metsästyksessä ja kehittää puhdasrotuisia hirvikoiria paremmin käyttötarkoituksiin soveltuviksi.”*

Ryynäskylän vanha koulu - toimintakeskuksesta Ukkohirvi

Hirvikoirayhdistys alkoi 80 -luvun puolivälissä etsiä omaa toimipistettään, kun kokeiden järjestelyitä raskas koepaikan vuokratilaukset. 1980-luvulla väestön vähentymisen takia alkoi tulla myyntiin lukuisia kouluja. Yhdistyksen hallitus kävi katsomassa useita kohteita ostamismielessä, vaikka rahaa ei vielä ollut lainkaan tähän tarkoitukseen. Erityisesti Kyykän, Kopravaaran, Martonvaaran ja Ryynäskylän vanhat koulut kiinnostivat.

Lopulta parhaimmaksi vaihtoehdoksi katsottiin Ryynäskylän koulu Koliilta, koska se sijaitsi kohtuullisen lähellä Kolia ja pihapiirissä oli koulurakennuksen lisäksi valmiina erillinen asuntola. Kolin alueen hirvimaastojen positiiviset tulevaisuudenodotukset vaikuttivat myös asiaan. Juuan kunnan, koulun silloisen omistajan, kanssa käytiin monia neuvotteluja ja lopulta yhdistys jätti johtokunnan

Ukkohirven talkoissa

hyväksymään kirjallisen tarjouksen 172.000 mk yleiskokouksen valtuuttamana vuonna 1988. Tarjous hyväksyttiin ja johtokunta sai tarvittavan lainan ja rahaa tilan ostamiseen ja koulun korjauskustannuksiin Juuan Säästöpankista. Johtokunnan jäsenet antoivat siihen omavelkaisen takauksen. Veikko Hakkaraisen sanoin *“Tämä tarkoitti sitä, että jokainen johtokunnan jäsen vastasi koko omaisuudellaan tästä lainasta*

Tilaa ei olisi saatu nykyiseen kuntoonsa ja kaikki velat maksettua vuoden 2002 loppuun mennessä ilman aktiivista jäsenistöä, joka on käyttänyt lukuisia tunteja pyyteettömään työhön. Rakennustarvikkeita, erikoisasantuntemusta, työvälineitä, huonekaluja, astioita, koriste-esineitä on saatu lahjoituksina. Tun-
tuu, että kaikilla on vieläkin “tuntosarvet pystyssä” ja johtokunnalle tuodaan tiedoksi edullisista poisto-
tuotteita ja tarjouksista. Kiitoslista aktiivisista toimijoista on pitkä sillä koko ajan yhdistys oli erittäin ak-
tiivinen kokeiden jne. järjestäjänä.

Pihapiiristä on kaadettu metsää paikoitusaluetta varten ja pihalla ovat lipputangot odottamassa arvoki-
sojen järjestämistä.

“Koulurakennuksessa” on keittiötilat, kaksi isompaa salia ja kaksi pienempää salia ja wc-tilat.

Keittiö on varusteltu siten, että siellä voi järjestää jopa 100 hengen juhlat. Teollisuusmallisissa uunissa
ja liedessä voi valmistaa ruokaa ja astiat peseytyvät samoin teollisuusmallisessa astianpesukoneessa.
Pakastimessa voi säilyttää elintarvikkeita kokeiden muonitusta varten.

Keittiön ja salin välillä on luukku, joka mahdollistaa esim. myyntipistetyyppisen toiminnan.

Molemmissa saleissa on istuimet ja pöydät, jotta kaikki mahtuvat syömään pöydän ääressä.

Kahdessa pienemmässä molemmissa on sängyt kahdelle hengelle ja työpöydät esim. koepapereiden
purkua varten. Tilasta löytyy myös äänentoistolaitteet ja tulostaulut.

Ukkohirven päärakennus.

Ns. asuntolarakennuksessa on sängyt ja petivaatteet 36 hengelle. Rakennuksen päädyssä on ns. “talon-
miehen” asunto, jossa on keittiö ja kaksi huonetta peruskalustuksineen. Alakerrasta löytyy nykyaikainen
saunaosasto. Vesipumput ja -kaivot ovat uudistetut syksyn runsaaseen vedenkäyttöön riittäväksi.

Ukkohirven asuntolarakennus ja oikealla puuliiteri.

Pihapiiriin on alkuperäisten rakennusten lisäksi Veikko Hakkaraisen hankkima grillikatos ja kota "Akkahirvi".

Toimintakeskusta eli vuodesta 2003 Ukkohirvi-kiinteistöä, yhdistys pitää sitä tukikohtanaan järjestäessään erilaisia tapahtumia. Se on ollut lukuisten kokeiden, koulutusten ja muiden tapahtumien keskuspaikkana.

Akkahirvi.

Ukkohirvi on valmis ottamaan Mestaritarhaukkujen osallistujia v. 2008

Toimintakeskuksessa on juhlittu merkkipäiviä, sukujuhlia, hirvipeijaisia, järjestetty muiden seurojen (arvo)kisoja, erilaisia leirejä jne.. Asuntolaa ja/tai talonmiehen asuntolaa ovat käyttäneet lyhytaikaisten tapahtumien lisäksi yksityiset henkilöt tai yrittäjät (kullanhuuhtoa, tanssiteatterilaiset, valjakkoajoa, aromaterapiaa jne.), jotka hoitivat samalla toimintakeskuksen talonmiestehtäviä.

40 vuotta yhdistyksen toimintaa

Yhdistyksen toiminta on painottunut ja painottuu vahvasti hirvenhaukkukokeisiin. Tämä on tapahtunut jäsenistön toivomuksesta, koska kokeissa käynti palvelee käytännön hirvenmetsästystä. Haukkukoetuumarikoulutukseen osallistumalla uusikin hirvikoiran omistaja saa runsaasti koulutusvinkkejä hirvikoiransa kouluttamiseen. Koiran työskennellessä omassa metsästysseurassa, se samalla antaa esimerkkiä seuran muille metsästäjille ja koiramiehille pysäyttävän koiran toiminnasta. Kokeiden järjestämiseksi tarvitaan koemaastoja, joissa on tarpeeksi hirviä ja maasto-oppaita paikallistuntemuksineen.

Kouluttamalla haukkukoetumareita ja maasto-oppaita yhdistys levitti ja levittää rehtiä kennelhenkeä ja hirvenkäsittelytaitoja ympäri maakuntaa. 40 vuoden aikana maakunnan hirvikoirien määrä ja sitä myötä hirvenhaukkukoetoiminta on seurannut maakunnan hirvikannan määrää.

Esimerkillisen toimintansa kautta yhdistys lienee vaikuttanut jokaiseen vähintään maakunnan metsästysseuran toimintaan. Nykyisin kokeita ja näyttelyitä järjestetään maakunnassa muidenkin yhdistysten ja seurojen taholta. Yhdistys keskittyy perinteeksi muodostuneiden kokeiden ja arvokisojen järjestämiseen.

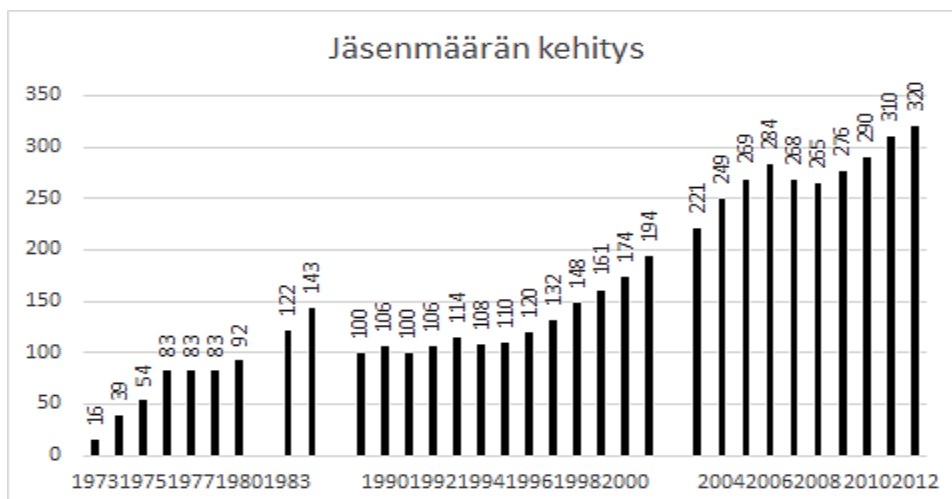
Yhdistyksen jäsenistön asiantuntemus on huomioitu, sillä heitä toimii metsästysseuroissa, kennelpiirin johtokunnassa ja eri toimikunnissa ja myös rotujärjestöjen toiminnassa. Yhdistys on jäsen Kennelliitossa, Pohjois-Karjalan Kennelpiirissä, Suomen Harmaahirvikoirajärjestössä, Suomen Laikajärjestössä ja Suomen Pystykorvajärjestössä. Suuren yhdistyksen kautta jäsenistö voi vaikuttaa paremmin valtakunnalliseen toimintaan erilaisten kannanottojen muodossa kuin esim. pienempien metsästysseurojen kautta.

Monet yhdistyksen jäsenistä ovat kasvattaneet tai kasvattavat hirvikoiria. Mukaan mahtuu ansioituneita, palkittuja kasvattajia ja pienempiä kasvattajia.

Laajan toimintansa rahoittamiseksi yhdistyksen jäsenistö on tehnyt runsaasti talkoita, ei pelkästään kokeiden järjestämiseksi, vaan myös koiranäyttelyiden järjestämistä, purku- siivous- ja raivaustöitä, metsänistutusta jne.

Yhdistyksen jäsenmäärä on kasvanut ja vuoden 2012 lopussa sen jäsenmäärä oli 320.

Yhdistyksen menestys on aktiivisten jäsenien aikaansaama tulos.

Kipinä syttyy yhdistyksen perustamiseen

Pohjois- Karjalassa oli 50–60 luvulla erinomaisia karhukoiria hirvikoirina, jotka menestyivät valtakunnallisissa otteluissa muutamien tullessa haukkukuninkaiksi. Karhukoira oli maakunnassa yksinoikeutettu suurriistakoirarotu myös karhunmetsästyksessä, kun muita sopivia rotuja ei vielä silloin tunnettu. Joitakin suomenpystykorvia ja jonkin verran sekarotuisia koiria käytettiin myös hirvikoirina.

Vuonna 1960 perustettiin Suomen jämtlannin- ja harmaa koirakerho, joka piti pääpaikkanaan Helsinkiä. Mm. Eero Peiponen ja Veikko Hakkarainen liittyivät rotujärjestön jäseniksi heti sen perustamisesta lähtien. Tieto hirvikoiraroduista levisi heidän kauttaan myös Pohjois-Karjalaan. He alkoivat selvittää näiden kahden rodun metsästysominaisuuksia, koska eivät olleet tyytyväisiä karhukoirien sen hetkiseen tasoon. Miehet kävivät kokeissa seuraamassa rodun edustajien työskentelyä jopa Ruotsissa, he käännättivät koekertomuksia suomeksi ja selvittivät kontakteja Ruotsiin oman pennun hankkimiseksi. Vuonna 1961 miehet kävivät palkintotuomarikurssin Kruunupyysä lähellä Kokkolaa.

Tutustumismatkoilla Ruotsissa 60-luvun puolivälissä he saivat omin silmin nähdä kuinka koirat työskentelivät. Veikko Hakkarainen kertoi *”koirat nappasivat haukuttavansa nopeasti useiden satojen metrien päästä ja pitivät hirvet paikoillaan seisontahaukussa. Nämä hirvet olivat paljon kesympiä verrattaessa niitä omiin salohirviin. Ajattelimme kuitenkin että, nämä samat koirat kyllä varmasti osaavat kesyttää myös nämä meidän arat hirvet, kun niille annetaan mahdollisuus.”*

60-luvun aikana maakuntaan perustettiin monia metsästysseuroja, joihin luotiin hyvät suhteet koemaastojen saamiseksi.

Alkuvaikeuksien jälkeen Eero Peiponen astutti jämtlanninhirvikoiranartun Katjan Ruotsissa Stejn kanssa ja Veikko Hakkarainen toi Ruotsista vuonna 1965 harmaan norjanhirvikoirauroksen Skogsmarkens Barrin. Katjan poika Peiron Jeppe ja Barr joutuivat hakemaan meriittinsä maakunnan ulkopuolelta, kun niiden ajateltiin olevan vain seurakoiria. Molemmista tuli kaksoisvaliota ja viimeisen ykkösensä Barr pääsi vasta haukkumaan maakunnassaan piirinmestaruushaukuissa 1968. Jämtlanninpystykorvia ja harmaita norjanhirvikoiria alkoi tulla enemmän rotujen yksilöiden menestyksen siivittämänä. Peiposelle koiria syntyi Peiron kennelin nimelle ja Hakkaraiselle vastaavasti Lärvätsalon kennelin nimelle ja osa niistä jäi maakuntaan. Maakunnan hirvikannan lisääntyessä tuli myös tarvetta toimiville hirvikoirille.

70-luvun alussa karhukoiraharrastajat perustivat omalle rodulleen maakuntaan yhdistyksen Pohjois-Karjalan Karhukoirayhdistys. Koska yhdistys käsitti vain karhukoiria Hakkarainen, Peiponen ja muut harmaita hirvikoiria harrastavat henkilöt alkoivat suunnittelemaan oman yhdistyksen perustamista maakuntaan.

Veikko Hakkarainen

Veikko Hakkarainen on syntynyt Kontiolahdella vuonna 1938. Hän on ollut hyvin aktiivinen hirvikoiraharrastaja nuoresta pojasta lähtien. Leipätyönsä hän on tehnyt Lieksassa kansakoulun ja peruskoulun teknisen työn opettajana.

Hakkarainen on toiminut aktiivisesti harmaiden norjanhervikoirien, jämtlannin pystykorvien ja suomen pystykorvien parissa. Moni pentu on luovutettu uuteen kotiin

Lärväsalon-kennelistä ja moni on saavuttanut erinomaisia tuloksia. Tunnetuimpia Hakkaraisen koiria ovat olleet harmaa uros FIN K&MVA Skogsmarkens Barr ja jämtlannin pystykorvauros KANS MVA FIN KVA Nissas Fast.

Hakkarainen on toiminut hirviylituomarina vuodesta 1976 lähtien. Hän on toiminut lukuisissa luottamustehtävissä ja ansiotunut kasvattajana esim. SHHJ:n kultainen ansiomerkki ja kultainen kasvattaja-ansiomerkki, Vuolasvirta-palkinto jne. Rotujärjestön lehdissä on lukuisia Hakkaraisen artikkeleita.

Hakkarainen on yksi yhdistyksen perustajajäsenistä ja toimi vuoteen 1983 asti puheenjohtajana. Hän on idearikkaalla toiminnallaan kehittänyt aktiivisesti yhdistystä ja hankkinut huomattavia sponsorointeja yhdistykseen niin kokeisiin, näyttelyihin kuin toimintakeskukseen.

Rääkkyläläisen Antti Rouvisen (oik) käyttövaliourosta Jimiä tarkastele-massa Veikko Hakkarainen (keskellä) ja Eero Peiponen (oikealla).

Eero Peiponen 25.5.1924-28.2.1992

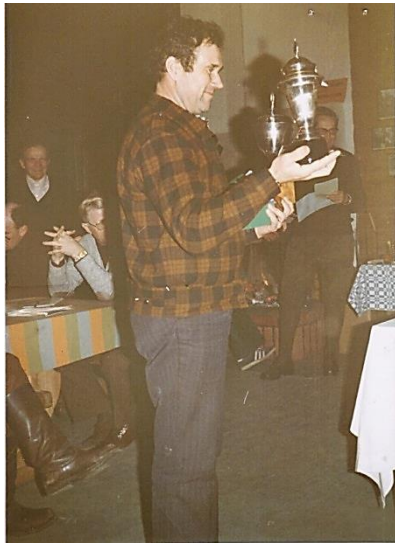
Eero Peiponen syntyi Suojärvellä Karjalassa vuonna 1924. Hän tunsu vetoa metsään jo pikkupojasta lähtien. Nuoruusvuosina hän harrasti kilpahiihtoa ja -juoksua ja menestyi erinomaisesti metsätaitokilpailuissa. Luontoystävällisyyden mukaisesti määräytyi myös tuleva ammatti, kun hän kävi Rovaniemen metsäopiston vuosina 1947-48 toimien sen jälkeen Pohjois-Karjalan piirimetsälautakunnassa metsätalousneuvojana eläkkeelle siirtymiseensä saakka.

Metsästys ja metsäkoiraharrastus oli Peiposella harrastus yli muiden. Hänellä oli ensin sekarotuisia metsästyskoiria ja 50-luvulla menestyksekkäitä karhukoiria ja myös suomenpystykorva. 1960-luvulla Peiponen kiinnostui jämtlanninpystykorvista ja toikin Ruotsista Peiron kenneliinsä Lieksaan uutta verta. Hänen jämtlanninpystykorvauroksensa KANS FIN SE MVA FIN SE KVA Vaaran Julle ja kasvattinsa FIN K&MVA Peiron Jeppe niittikin mainetta ja kunniaa valtakunnallisesti mutta myös Pohjois-Karjalassa. 70-luvulla hän kokeili myös harmaata norjanhervikoiraa ja 80-luvulla hän kiinnostui myös laikoista.

Peiposelta on kysytty, mikä hirvikoirarotu olisi paras. Hän vastasi: *"Älä kysy noin vaikeata. 20 vuotta sitten olisin saattanut väittää jonkun rodun edustajan olevan paremman kuin toisen. Nyt, kun kokemusta on jo 2 x 20 vuotta ja olen kokeillut 5:ttä hirvikoirarotua, jätän toisten vastattavaksi. Koira-asioihin ei*

tule suhtautua tunneperäisesti väittämällä tietyn rodun koiran olevan parempi toista. Kaikissa hirvikoira-roduista löytyy erinomaisia hirvenhaukkujia ja niillä on vivahde eroja. Mitä enemmän kartuttaa itselleen kokemusta, sitä paremmin pystyy karistamaan itsestään ennakkoluulot ja suhtautua asioihin oikealla tavalla." 60-vuotishaastattelussaan hänen neuvonsa hirvikoiraharrastajille olivat: "Kaikkalainen pahan-suopaisuus, johon kuuluvat erityisesti kademieli toista koiramiestä ja -naista kohtaan kaikkine lieveilmiöineen, myrkyttää herkästi toimintakentän. Olisi tehtävä itselleen selväksi, että kysymyksessä on sittenkin leikkimielinen harrastus, jossa pitää osata myös hävitä. Koiria ei tarvitse kehua, ne osoittavat itse kilpailuissa taidoillaan oman tasonsa."

Eero Peiponen on yksi yhdistyksen perustajajäsenistä ja oli aktiivinen koe- ja näyttelykävijä ympäri Suomen.

Kuva vasemmalla: Eero Peiponen vastaanottaa palkintonsa mestaruushaukuissa Heinävaaralla 1974.

Kuva oikealla: Eero Peiponen tarkastaa Matti Kuivilan kanssa laikan suumerkkejä

Yhdistyksen perustaminen

Osa harmaa norjanhirvikoiria- ja jämtlanninpystykorvarotujen harrastajaa kokoontui 4.2.1973 Joensuuhun Kanavarannan kahvioon kabinettiin ”Piimälinnaan” perustamaan Pohjois-Karjalan Jämtlannin- ja Harmaahirvikoirayhdistystä.

Yhdistyksen perustavassa kokouksessa olivat läsnä:

Veikko Hakkarainen (valittiin puheenjohtajaksi)

Kalervo Päivinen – mm. Pohjois-Karjalan ensimmäisen harmaan norjanhirvikoiranartun Metsämiehen Jaanan omistaja.

Martti Immonen - omisti Vaaran kennelin, josta esim. on lähtöisin jämtlanninpytykorvauros Vaaran Julle.

Eino Laakkonen – aktiivinen hirvikoiramies

Alpo Karhapää – aktiivinen hirvikoiraharrastaja ja toimi mm. ylituomarina hirvenhaukkukokeissa.

Onni Riikonen – innokas harmaiden norjanhirvikoirien harrastaja ja –kasvattaja.

Eero Peiponen (valittiin varapuheenjohtajaksi)

Reino Mononen – aktiivinen harmaiden norjanhirvikoirien harrastaja ja yhdistyksen sihteeri.

Raimo Karvonen – innokas metsästäjä

Yhdistyksen alkuaika 1970-luku

Yhdistys on perustettu 4.2.1973 ja rekisteröity 15.6.1973.

Ensimmäisenä puheenjohtajana toimi Veikko Hakkarainen aina vuoteen 1984 saakka ja Eero Peiposen toimiessa varapuheenjohtajana. Johtokunta koostui maakunnan eri puolilta olevista jämtlanninpystykorvien ja harmaiden norjanhirvikoirarotujen kannattajista.

Yhdistys rekisteröitiin 15.6.1973 ja siitä tuli saman vuonna myös Pohjois-Karjalan Kennelpiirin jäsenyhdistys.

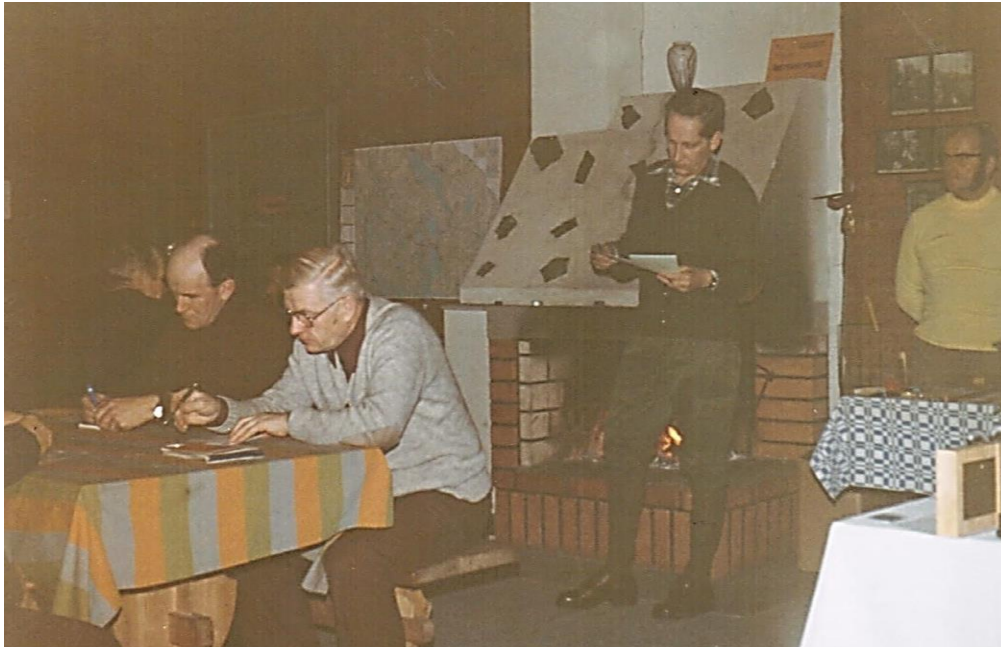
Yhdistyksen toiminta lähti erittäin vauhdikkaasti liikkeelle. Jäsenmäärä kasvoi erittäin nopeasti ja kilpailumenestys oli erinomainen jo valtakunnallisella tasolla sekä näyttelyissä että hirvenhaukkukokeissa. Jäsenmäärän kasvuun vaikutti hirvikoirakannan lisääntyminen, hirvikantojen nopea kasvu, koetoiminnan lisääntyminen, koetuomarikoulutus ja myös jäsenhankintakilpailut. Koetuomarikoulutuksessa oli Lieksalla poliisikonstaapeli Pentti Kinnusella erittäin tärkeä rooli. Hänen tehokkaan toimintansa ansiosta maakuntaan saatiin tasokas, osaava palkintotuomarikaarti. Vuosittain koetuomarikurssille osallistui keskimäärin parisenkymmentä kiinnostunutta hirvikoirahenkilöä.

Hirvenhaukkukokeita järjestettiin joka syksy. Alkuvuosina 2-3 koetta/syksy ja vuosikymmenen lopussa 8 koetta/syksy. Yhdistyksen ensimmäinen, vuonna 1973 järjestettyyn hirvenhaukkukokeeseen osallistui 5 koiraa. Seuraavana syksynä yhdistys järjesti Heinävaaran majalla ansiokkaasti ensimmäisen arvokisan, kolmannen Valtakunnallisen hirvenhaukkuottelun. Vuonna 1978 yhdistys järjesti Heinävaaralla P-K:n

Kennelpiirin hirvenmetsästyskokeen ja SHHJ:n valtakunnallisen hirmimestaruusottelun toisen kerran. Seuraavana vuonna 1979 yhdistys järjesti Idän lohkon valintakokeen.

“Hirmimestaruusottelu 1978

... Ottelun keskuspaikkana oli Heinävaaran maja, Sama paikka oli kilpailukeskuksena myös 1974. Suuri hirsinen rakennus saunoineen järven rannalla keskellä koemaastoja on ihanteellinen suurten kilpailujen pitopaikka. Kaukaisimpiin maastoihin oli runsaan puolen tunnin matka. Maastoissa oli runsaasti hirviä. Kaikkien koirien osalta kilpailu saatiin päätökseen ensimmäisenä päivänä.... Hirmimestaruusottelun järjestelyistä vastasi Pohjois-Karjalan jämtlannin ja harmaakoirayhdistys. Raskaimman vastuun kilpailun onnistumisesta kantoivat Veikko Hakkarainen, Pentti Kinnunen ja Jaakko Kettunen.... kaikki koirat löysivät hirven ensimmäisenä kilpailupäivänä ja sääolosuhteet olivat samat.” (Juntunen 1978)

Mestaruushaukut 1974 Heinävaara Erik Wikström pitää ylituomaripuhuttelua.

Yhdistys haki hirvenmetsästystarkoitukseen maata 1973 ja 1974, mutta ei saanut siihen hirvenkaatolupaa. Kaikki hakemukset eivät saaneet myönnteistä päätöstä, joten koirien harjoitusmahdollisuudet olivat hyvin rajoitetut. Yhteistyötä metsästyssseurojen kanssa tehostettiin. Vuonna 1973 syksyllä haittaa hirvikoiratoimintaan teki myös sudet, jotka verottivat toistakymmentä koiraa.

FIN KVA Tella ja Otto Eronen kaatamansa hirven luona Lieksassa 1970-luvulla.

Jo vuonna 1974 yhdistyksessä nähtiin jäljestämistoiminta tarpeelliseksi haavoittuneiden hirvieläinten etsimiseksi metsästä hirvikolarien tai epäonnistuneen metsästyksen jälkeen. Jäljestämiseen järjestettiin myös tuomarikurssi.

2010-lukuun verrattuna, vuonna 1976 Veikko Hakkarainen kuvasi maakunnan metsiä seuraavasti: *“Itä-Suomen rajaseudut tarjoavat metsästyksellisesti monessa mielessä erikoisolosuhteet. Jo maastollisesti nämä alueet ovat poikkeavia muun Suomen metsästysalueisiin nähden. Rajavyöhykkeen tuntumassaa on vielä varsin paljon alueita täysin luonnontilassa. Maastojen korkeuserot ovat huomattavat suuret. Kalliolouhikkojen ja kumpareiden ympärillä kiertelevät soistuneet rotkot. Metsät ovat paikoin vielä täysin koskemattomia. Ne muodostuvat osittain ikivanhoista tiheiköistä, jotka ovat yleensä havupuuvaltaisista. Metsäsaarekkeiden tuntumassa on suuria hakkuuaukeita, joiden läheisyyteen ovat usein sijoittuneet erämaan helmet pienet metsälammet puroineen.”*

Vuonna 1974 johtokunta valmisti säännöt vuosimaljakilpaan näyttelyssä ja kokeissa ansioituneille jämtlannin ja harmaapystykorvakoiralle. Palkinto jaettiin vuosikokouksessa edellisen vuoden tulosten perusteella. Palkinnosta on käytetty nimitystä "Vuoden koira" tai vuosimaljakilpailu. Kyseisestä arvosta kilpailevat erikseen valion saavuttaneet ja muut koirat.

Ensimmäinen yhdistyksen hirvenhaukkumestaruus myönnettiin vuonna 1976 P-K:n piirinmestaruuskilpailujen yhteydessä. Vuonna 1977 yhdistyksen mestariksi valittiin koira, joka oli menestynyt koekaudella parhaiten. *“Tällöin otettiin huomioon koiran koko syksyn suoritukset ja sille annettiin P-K:n Jämtlannin- ja Harmaahirvikoirayhdistyksen hirvenhaukkumestarin arvo.”*

Vuonna 1975 suunniteltiin "Huvila- ja Metsästysmajan" hirvenmetsästyskokeiden järjestämispaikaksi Selkielle Salmilammen rannalle Veikko Hakkaraisen maalle. Jo samana vuonna jäsenistö purki talkoilla vanhan riihen, josta maja tehtiin. Maja olikin aktiivisessa käytössä kokeiden yhteydessä. Vuosikymmenen lopussa siellä järjestettiin jäsenistölle perheineen tutustumistilaisuuksia.

Vuonna 1974 yhdistys järjesti esitelmätilaisuuden jämtlanninpystykorvista ja harmaista norjanhirvikoirista. Tilaisuuteen osallistui 14 kiinnostunutta metsästäjää, joten rotujen tuntemus maakunnassa kasvoi. Vuonna 1977 Juho Perttola Lieksan kansalaisopistosta esitelmöi Suomessa tavattavista pystykorvaroduista sekä koirien esittelemisestä näyttelykehässä.

Yhdistyksen logon on suunnitellut v. 1974 taiteilija Pyykkö ja siitä lähtien logo on ollut yhdistyksen käytössä. Vuonna 1978 siitä teetätettiin leimasin. Yhdistyksen nimimuutos on ollut esillä jo vuonna 1974.

Yhdistys on tehnyt erilaisia toimenpideoitoja Kennelliitolle, Suomen harmaa-hirvikoirajärjestölle ja maatalousministeriölle. Esimerkiksi tehtiin aloite, jotta Suomen valtion tulisi korvata rotukoirasta enintään 1.500 mk (liittyen petovahinkoihin) tai esim. suden rauhoittamispäätöksen purkamiseen määrääjäksi ja metsästyslupien hakemista riistanhoitoyhdistyksen toimesta kuntakohtaiseksi.

Koiranäyttelytoiminta alkoi 1975, johon yhdistys osallistui yhdessä P-K:n Beagleyhdistyksen kanssa. Joensuussa E. Salomaan autotallissa pidettyyn näyttelyyn ilmoittautui 43 koiraa pohjoismaisista metsästys- ja paimenpystykorvista, suomenajokoirista ja pienajokoirista. Näyttelyn arpajaispalkintoina olivat hirvikivääri, jämsän pystykorvan ja harmaan norjanhirvikoiran pentu. Samana vuonna perustettiin erillinen näyttelytoimikunta.

Yhdistyksen rahatilanne ei ollut hyvä. Kokeiden järjestämiskustannuksia paikattiin erilaisilla talkoilla. Kilpailuihin anottiin palkintoja ja rahaa lahjoituksina. Johtokunnan- ym. jäsenille ei maksettu palkkioita. Keväisin Ahvenisella järjestettiin pilkkikilpailut, johon esim. vuonna 1976 osallistui peräti 100 pilkkijää. Talkoolaiset tuntuivat 70-luvulla olevan kerrasta toiseen samoja henkilöitä. Kaikki eivät halunneet tai päässeet osallistumaan.

Yhdistyksen talkoissa Jakokoskella 70-luvun puolivälissä

1980-luku

1980-luvulla yhdistyksen *”toiminta on vakiintunut jo tutuille urille, jossa pääpaino on koetoiminnalla.”*

Pohjois-Karjalan Jämtlannin- ja Harmaahirvikoirayhdistyksen nimi haluttiin muuttaa, kun Suomeen alkoi tulla vielä uusina hirvikoirarotuina erilaiset laikat. Nimi muutettiin vuonna 1984 Pohjois-Karjalan Hirvikoirayhdistys r.y.ksi. Tällöin myös karhukoiraharrastajat saattoivat liittyä yhdistyksen jäseniksi.

1980-luvulla jatkettiin kokeiden ja hirvikoetuomarikoulutusten järjestämistä. Kokeita järjestettiin 6-7/syksy.

Lieksassa järjestetty KV-koe mainitaan yhdistyksen asiakirjoissa ensimmäisen kerran vuonna 1980, jolloin siihen osallistui 19 koiraa. *”Kilpailukeskus oli Lieksan keskustan tuntumassa reservin upseerien kerhomajalla Pielisen rannalla. Majoitus järjestettiin Timitran niemen alueen leirintäalueen lomamökkeihin kilpailukeskuksen tuntumassa.”* Yhdistys on järjestänyt vuosittain ko. kokeen vuodesta 1982 lähtien. Vuoden 1983 toimintakertomuksessa on maininta *”Kansainvälisestä hirvenmetsästyskokeesta näyttää tulevan perinne P-Karjalaan yhdistyksemme järjestämänä. Kokeen arvostus on vuosi vuodelta nousemassa.”* Kennelpiirin historiikin mukaan ensimmäinen piirin kansainvälinen koe olisi järjestetty 1979 Onkamossa. Vuonna 1988 (10. Koli KV) kokeessa oli jo 33 koiraa.

Koetoiminnan lisääntyessä perustettiin koetoimikunta, jossa vuonna 1985 oli 3 erillistä toimikuntaa: Joensuun eteläpuoli, Pielisen länsipuoli, Pielisen itäpuoli. Jatkossa nämä yhdistyivät yhdeksi koetoimikunnaksi.

Vuonna 1989 yhdistys järjesti Idän valinnan ja rotujärjestöjen välinen ystävyysottelun.

...”Metsästelemme hirviä aivan valtakunnanrajan lähiseutuvilla, jonne on pinta-alaltaan maan suurimmasta kaupungista Lieksasta n. 40 km. Siellä kyllä saapi sitten koiralla sitä hakuakin. Ei ole sitä pelkoa, että törmää liian nopeasti hirviin. Ja kun koira tapaa sitten hirven, alkaa se tosi työskentely. Siellä kyllä saapi sitten koiralle sitä hakuakin. Ei ole sitä pelkoa, että törmää liian nopeasti hirviin. Ja kun koira tapaa sitten hirven, alkaa se tosi työskentely. Sillä kokenutkin koira saapui näyttää taitonsa jos hirvi jääpi löytöpaikalle, sillä siirtymä on usein 4- 8 km. Hirvi luulee koiraa varmasti aluksi sudeksi ja haukkua saapi etsiä useita tunteja. Haukku löytyy vasta illan hämärtyessä ja käy usein, että jos koirassa sitkeys riittää, on se koiralle työvoitto.... Ei ole pelkoa, että se törmää liian nopeasti hirviin. Kun hirvitiheys on 1 hirvi tuhatta hehtaaria kohti, on koiran opittava etsimään useamman kilometrin päästä, sillä koiran on irrottava miehestä, eikä katsella siinä olkansa yli tuleeko mies perässä.”
(Nuutinen 1985)

"Pohjois-Karjalan hirvikoirayhdistys vietti 10-vuotisjuhlaan maaliskuun 25. päivän iltana reserviupseerien majalla Lieksassa. Rotujärjestön johtokunta oli lähes kokonaisuudessaan vieraina. Myös yhdistyksen jäsenistö oli runsaasti edustettuna. Illan aikana nautittiin hirveä monella eri tavalla laitettuna.

Juhliva yhdistys sai runsaasti onnitteluja eri puolilta Suomea erilaisilta kenneljärjestöiltä ja yksityisiltä henkilöiltä. Myöskin palkintoesineitä ja erilaisten yhdistysten viirejä tuli huomattavan paljon. Yhdistyksen jäsenistöä palkittiin runsaskätisesti antamalla heille mm. 15 viiriä jalustoineen. Perinteinen parhaan hirvikoiran vuosimalja jaettiin edellisen vuoden parhaalle hirvikoiralle koe- ja näyttelytulosten perusteella.

Juhlassa vallitsi erinomaisen lämmin kennelhenki. Juhla päättyi Jongunjoen pelimannien tahdittamiin tansseihin." (Hirvikoiria 1983)

Koiranäyttelyiden järjestelyissä yhdistys oli mukana: rotujärjestön näyttely harmaille norjanhirvikoirille Juuassa ja toinen näyttely Lieksan palveluskoirayhdistyksen kanssa Lieksassa vuonna 1984.

Erkki Eronen saa kunniapalkinnon 10-vuotisjuhlassa puheenjohtaja Veikko Hakkaraiselta.

Reino Kotro ja Harri Rantanen onnittelevat varapuheenjohtajaa Eero Peiposta ja puheenjohtajaa Veikko Hakkarasta.

Vuonna 1983 johtokunnan kokoonpanoon kiinnitettiin huomioita, sillä siitä lähtien johtokunta on koostunut eri puolilta Pohjois-Karjalaa. *"Ajatuksena on saada tasapuolisesti tietoa hirvikoiria-asioista kennelpiirin eri alueille"*. Samana vuonna yhdistyksestä ja sen toimintaperiaatteista tehtiin kennelpiirin pyynnöstä painettu esite, jota on jaettu erilaisissa tilaisuuksissa. Vuonna 1984 yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin Mikko Pehkonen Juuasta.

Vuonna 1985 yhdistyksen logosta teetätettiin hihamerkki, jonka myynnistä saatiin myös tuloja.

Yhdistyksen taloustilanne oli edelleen tiukka 1980-luvun alkupuolella, kun jäsenmaksut eivät kattaneet kaikkia menoja. Taloutta kohennettiin jäsenhankintakilpailuilla ja nuoria vasta-alkajia toivottiin mukaan. Lisäksi kokeisiin hankittiin palkintoja talkoiden voimin ja esim. Tohmajärvellä järjestettyyn KV-kokeeseen saatiin hankituksi pääpalkinnoksi hirvikivääri.

Kokeiden yksi merkittävä kustannuserä oli koepaikan kustannukset ja vuonna 1988 yhdistys osti kokeiden ja muiden järjestämiensä tapahtumien pitopaikaksi Rynnäskylän vanhan koulun. Yhdistyksen silloinen johtokunta antoi koulun ostoa varten hankittuun lainaan henkilökohtaisen takauksen. Yhdistyksen

jäsenistö oli aktiivisesti mukana keräämässä rahaa lainan lyhentämisessä ja rakennusten korjaustalkoissa. Yhdistys päätti, että ne jäsenet, jotka lahjoittavat 1 000 mk koulun korjauskustannuksiin saavat 20 % alennuksen yhdistyksen järjestämistä kokeista ja näyttelyistä 3 vuoden aikana. Vuonna 1989 järjestettiin mm. arpajaistalkoot, jossa myytiin arpoja 15 000 kpl á 10 mk. Voittona oli mm. lahjoitettu hirvikoiran pentu.

Koulun eli toimintakeskuksen vakuutettiin ja sen kunnostustyöhön perustettiin erillinen majatoimikunta. Majatoimikunta on toiminut siitä lähtien vakituisesti.

Vuonna 1986 Pohjois-Karjalan kennelpiiriin perustettiin erillinen jaosto Hirvikoirajaosto, jonka kautta yhdistys on vaikuttanut erilaisten kannanottojen ja sääntöjen teossa. Hirvikoirajaosto mm. avustaa metsästysseuroja piirinmestaruuskisojen, lohkokarsintojen ja neljä vuoden välein järjestettävien Idän lohkon valintakokeiden järjestämisestä.

Mikko Pehkonen

Mikko Pehkonen on aktiivinen metsästäjä ja hirvikoiraharrastaja. Hän on kilpaillut menestyksekkäästi omilla koirillaan ja toiminut (yli)tuomarina lukuisissa kokeissa ja piirikouluttajana karhu-, hirvi- ja hirvi-J-tuomarikursseilla.

Hän on kasvattanut hirvikoiria Kolleem- kennelnimellä. Hän on vaikuttanut myös mm. SHHJ:n varapuheenjohtajana, rotujärjestöjen yhteisen sääntö- ja koulutusvaliokunnan jäsenenä hän on ollut suuressa roolissa nykyistä edeltävien hirvenhaukkukoesääntöjen luonnissa. Hän on myös toiminut Pohjois-Karjalan Kennelpiirin hallituksessa ja hirvikoirajaostossa.

1990-luku

Yhdistyksen toiminta oli vakiintunutta ja toiminnan pääpaino oli edelleen hirvikokeiden järjestämisessä. Yhdistyksen toimintakeskus oli pääsääntöisesti kokeiden ja tapahtumien järjestelypaikkana, koska tilat olivat hyvät suurenkin kokeen järjestämiseksi ja ympärillä oli hyvät hirvikoemaastot. Yhdistyksen taloustilanne oli tiukka, kun toimintakeskuksen velat ja korjaustoimet rasittivat taloutta. Yhdistyksen aktiivisten toimintojen (ml. lukuisat talkoot) veivät kuitenkin eteenpäin. Jäsenistö kaksinkertastui vuosikymmenen loppuun mennessä.

Jäsenistölle lähetettiin 2-4 jäsenkirjettä vuoden aikana.

Kokeita järjestettiin 6-10/syky. Joitakin kokeita jäi järjestämättä runsaan lumen takia. Varovasti arvioituna yhdistyksen järjestämissä kokeisiin osallistui yli puolet koko kennelpiirin kokeisiin osallistuneista. Koli KV:n järjestettiin joka vuosi. Vuonna 1995 järjestettiin ns. Joukon haukut ulkomuototuomari ja jäljestystuomarina toimineen Jouko Ahtiaisen kunniaksi. Vuonna 1996 järjestettiin Suomen maaottelukatsastus ja seuraavana vuonna 1997 järjestettiin Idän lohkon valintakoe Kolilla. Yhdistys järjesti samana vuonna ensimmäisen kerran Sulo Kotilaisen muistohaukut Rääkkylässä. Vuonna 1998 oli vuorossa Hirvimestaruusottelun järjestäminen ja vuonna 1999 narttujen Idän-lohkon karsintakoe.

Hirvimestaruusottelua varten teetätettiin myytäväksi ottelun logolla varustettuja tarroja.

*V-98 mestaruushaukuista kuvat kutsuvieras ryhmästä ja samasta ryhmästä makkaratulilla.
Kuvat Mikko Pehkonen*

Sulo Kotilainen 18.5.1924-29.12.1990

Sulo Kotilainen oli aktiivinen metsästäjä ja hirvikoiraharrastaja Rääkkylästä. Hänet muistetaan ihmisenä, jolla oli erinomainen kokonaiskäsitys siitä, millaisen hyvän hirvikoiran työskentely tulisi olla. Ari Mikkonen muistelee Suloa sanoin "hän oli auttanut lukemattomia hirvikoiraharrastajia eteenpäin antamalla neuvoja kasvatukseen, koulutukseen ja metsästystilanteisiin... Kokeisiin lähtö oli helppoa, koska Sulo osasi kannustaa ja olla viimeisenä lukkona reissun takana. Sulo oli huumorintajuinen ja vitsikäs persoona joka piti oikeista asioista rehellisesti kiinni." Sulo Kotilaisen muistoksi yhdistys järjestää vuosittain syyskuussa Rääkkylän alueella Sulo Kotilaisen muistohaukut.

Sulo Kotilainen kaadolla. Kuva Pykäläinen.

Hirvituomarikursseja järjestettiin joka syksy. Uusien hirvenhaukkukoesääntöjen tullessa myös vanhoja tuomareita koulutettiin. Maakunnan karhukanta oli hyvä ja kiinnostus karhunmetsästykseseen lisääntyi. Vuonna 1996 Huhmarissa järjestettyyn karhunhaukkukokeen tuomarikoulutukseen osallistui 200 kiinnostunutta ympäri Suomea. Erillinen karhunmetsästyskurssi järjestettiin vuonna 1998 ja 1999. Vuosina

1997-1999 olisi järjestetty karhunhaukkutaipumuskokeet, mutta ne jouduttiin peruuttamaan osallistujapulan vuoksi.

Vuonna 1990, 1992, 1993, 1995 ja 1997 yhdistys järjesti yhteistyössä muiden seurojen kanssa koiranäyttelyitä. Vuonna 1990 näyttelyyn osallistui 171 koiraa. Vuonna 1992 (yhdistyksen 20-v juhlanäyttely) näyttely järjestettiin toimintakeskuksessa. Koiria oli ilmoitettu 152 kpl. Arpajaisten pääpalkintona oli Eero Leppäsen lahjoittama harmaa norjanhervikoira pentu. Vuoden 1995 koiranäyttelyyn oli ilmoitettu 200 koiraa. Vuoden 1996 koiranäyttely Kolon KV-yhteydessä oli SHHJ:n kiintiöstä. Näyttelyyn osallistui 34+26 koiraa. Koiranäyttelyyn Kolilla vuonna 1997 osallistui 145 koiraa. Vuonna 1999 yhdistys oli ensimmäistä kertaa mukana järjestämässä Joensuun koiranäyttelyitä.

Yhdistys oli useana vuonna Karjalan Erämessuilla Kolilla omalla osastollaan tai yhdessä SHHJ:n kanssa. Vuonna 1991 näyttelyosasto oli toimintakeskuksessa, jossa oli hirvensarvinäyttely, hervikoirien ja -pentujen esittelyä ja ravintola. Arpajaisten päävoittona oli harmaa norjanhervikoira pentu.

Martti Nuutinen ja Teemu Pennanen Erämessujen osastolla, jossa oli sekä SHHJ että yhdistys. Taustalla näkyvä kota "Akkahirvi" siirrettiin toimintakeskuksen pihalle.

Yhdistyksen logolla varustettuja t-paitoja ja maastokorttikansioita painatettiin myytäviksi. Yhdistyksen logo näkyi myös lipputangon lipussa, viirissä ja pöytästandaareissa.

Vuonna 1991 uusittiin vuosimallakilpailun säännöt, joihin johtokunta 1998 täsmensi, että ilmoitettu koira voi olla jäsenen, samassa ruokakunnassa olevan toisen henkilön nimissä. Vuonna 1997 johtokunta päätti, että yhdistyksen mestaruushaukut oli ja on tarkoitettu vain yhdistysten jäsenten tai heidän samassa ruokakunnassa olevien koiranomistajien koirille, ilman osanottorajoitusta. Sivullisia ei kokeeseen otettu/oteta.

Muutakin toimintaa järjestettiin, sillä vuonna 1992 ja 1993 järjestettiin hirvenhiihtokilpailut. Vuonna 1994 oli asutus- ja keinosiemennysluento ja neuvontatilaisuus yhdessä P-K:n kennelpiirin kanssa. Yhdistyksen jäsenille pidettiin toimintakeskuksessa ns. "jäseniltoja". MEJÄ-koe järjestettiin vuosina 1997 ja 1999.

Vuonna 1997 jaettiin kennelpiirin hervikoirajaoksen lahjoittamat vuosina 1995 ja 1996 valioituneille (käyttö- tai kaksoisvalio) koirille. Tämä muodostui perinteeksi, joka jatkui vuosittain. Onni Lätin esityksestä toimintakeskukseen perustettiin edesmenneiden hervikoirien valioiden esittelytaulu. Taulusta piti aluksi tulla vihkonen, mutta siitä tuli koko toimintakeskuksen ruokasalin seinää peittävä valiogalleria.

Koli KV:n osallistujia toimintakeskuksessa 90-luvun lopussa. Takaseinällä näkyy valiokoirien kuvagalleria.

20-vuotisjuhlaansa yhdistys vietti 14.8.1993 toimintakeskuksessa Kolin Rynnäskylässä. Juhlivia yhdistystä muistettiin mm. SHHJ:n, Kennelpiirin, rotua harrastavien yhdistysten sekä metsästysseurojen toimesta.

Vuonna 1996 yhdistys siirtyi tietokoneaikaan, sillä se hankki yhdistyksen käyttöön ja vuonna 1999 lasermonitoimilaitteen tulostukseen ja skannaukseen.

Lähes koko vuosikymmenen yhdistystä luotsasi Mikko Pehkonen. Hänen jatkajakseen vuonna 1999 valittiin Jaakko Ilvonen Ukkolasta.

Jaakko Ilvonen on kuten monet muutkin jäsenistä aktiivinen hirvikoiraharrastaja. Hän on kilpaillut omilla koirillaan ja on myös toiminut (yli)tuomarin tehtävissä.

Hän on kasvattanut hirvikoiria Lohikiven-kennelin nimissä.

Hän on vaikuttanut myös mm. Kennelliiton hallituksessa, Pohjois-Karjalan Kennelpiirin hirvikoirajao-
stossa, Suomen Harmaahirvikoirajärjestön puheenjohtajana ja sitten rotujärjestön lehtitoimikun-
nassa.

Koli KV hirvenhaukkukokeen koetomikunnan pj. Jaakko Ilvonen vas. ojentaa kisan voittajalle Jaakko Köntälle palkintoja, joista arvokkain oli Sakon kivääri.

Yhdistyksen toimihenkilöt tekivät työtään pääsääntöisesti korvauksetta. Kulukorvauksia maksettiin, kun yhdistyksen rahatilanne sen salli. Yhdistys on verovelvollinen yleishyödyllisenä yhdistyksenä. Toimintakeskuksen puustoa karsittiin ja saatiin lainaa lyhennettyä. Toimintakeskusta vuokrattiin lyhyeksi tai pitemmäksi aikaa. Jäsenistölle petipaikasta kokeiden yhteydessä ei peritty maksua. Esim. vuonna 1994 jäsen voi maksaa vapaaehtoista talkoomaksua, mikäli ei pystynyt osallistumaan talkoisiin.

Yhdistyksen toimintakeskukseen liittyvien lainojen uudelleenjärjestelyt vuonna 1995 olivat merkittävä osa talouden kuntoon saattamista. Lama-aikana pankki oli määritellyt yhdistyksen lainan "roska-lainaksi" ja määritteli lainan koron sen mukaisesti. Laina maksettiin ko. pankkiin ottamalla uusi laina toisesta pankista. Uusi laina oli saneeraussuunnitelman mukaisesti isompi kuin alkuperäinen ja sitä varten toimintakeskuksen tontti kiinnitettiin.

Rahatilanteen kohentamiseksi jäsen voi 1000 mk vapaaehtoisella sijoituksella 20 % alennuksen yhdistyksen järjestämiin näyttelyihin ja kokeisiin kunnes koko sijoitussumma oli käytetty. Vuosikymmenen loppupuolella toimintakeskus oli huomattu oivallisena tapahtumien järjestelypaikkana jo muissakin (koi-
ra)yhdistyksissä.

2000-luku

Yhdistyksen toiminta jatkui edellisten vuosien kaltaisella painotuksella. Hirvenhaukkukokeiden järjestäminen oli tärkein asia ja niihin panostettiin. Kokeita pyrittiin järjestämään muuallakin maakunnassa (mm. Eno, Tohmajärvi, Rääkkylä), jotta järjestelyvastuuta pyrittiin hajauttamaan ja Kolin seudun metsästäjät pääsisivät paremmin metsästämään ja harjoittamaan omia koiriaan. Yhdistys panosti yhteistyöhön muiden metsästysseurojen kanssa, maasto-oppaita arvostettiin ja heitä koulutettiin.

Aktiivisen jäsenistön kanssa talkoot sujuivat ja toimintakeskuksen (vuodesta 2003 lähtien Ukkohirvi) loput lainoista saatiin maksettua v. 2002. Jäsenmäärä kasvoi vuosikymmenen aikana n. 35 %. Kokeiden ja kurssien järjestelytehtävät vaativat talkootyövoimaa ja näin niiden tulot ja menot saatiin pidettyä suhteellisen tasoissa. Toimintakeskuksen ylläpitokustannuksiin, saneerauksien peittämiseksi jäsenmaksutulot eivät riittäneet. Kokeisiin pyrittiin hankkimaan tasokkaat palkinnot. Näihin hankittiin rahaa erilaisin talkoin (ml. koiranäyttelyiden järjestäminen).

Jäsenkirjeitä lähetettiin 1-3 kertaa vuodessa.

Hirven- ja karhunhaukkukokeiden tuomarikoulutuksia järjestettiin edelleen vuosittain vähintään toimintakeskuksessa ja useina vuosina myös Tohmajärvellä. Tuomarikokelaiden maastokursseja on järjestetty aina vuodesta 2003 lähtien.

Tuomarointitehtävää arvostettiin ja esimerkiksi vuoden 2002 tuomariksi valittiin Jouko Korhonen. Kokeiden järjestämiseen esiintyi enemmän kiinnostusta ja siksi järjestettiin koetoimitsija 2 -kurssi vuonna 2003 ja 2009.

Hirvenhaukkusääntömuutosasiaa keskustelutti ja siitä pidettiin yhteispalaveri muiden Karhukoirayhdistyksen ja kennelpiirin edustajien kanssa vuonna 2000. Vuonna 2000 yhdistys sai TVL:n lahjoituksena 400 kpl nuolukiviä. Kivet jaettiin 41 metsästysseuralle kiitoksena hyvästä yhteistyöstä. Monet kivistä sijoitettiin paikkoihin, jolla haluttiin ohjata hirvien kulkemisen turvallisimmille alueille kuin valtateille tai juna-radoille. Syksyllä 2007 yhdistys järjesti maasto-oppaiden koulutusillan, johon osallistui kiitettävästi aktiivisia kuulijoita. Seuraavana vuonna koulutusilta uusittiin. Koulutusten tarkoituksena on kertoa maasto-oppaille hirven- ja karhunhaukkukokeen kulusta ja miten oppaan toiminnalla voi edesauttaa kokeen onnistumista.

Kokeita järjestettiin 7-10/syksy. Mukana ovat jo perinteeksi muodostuneet Sulo Kotilaisen muistohaukut, Koli KV ja Yhdistyksen mestaruuskisa. Vuonna 2001 yhdistys järjesti Jahtihaukut. Vuonna 2003 oli vuorossa Junior SM-kisojen järjestelyt. Idän lohkon valintakokeita järjestettiin vuosina 2005, 2007 (Hirvimestarittaren valintakoe) ja 2009. Vuonna 2007 järjestettiin Hirvimestarittaren Ystävyyssottelu. Koli KV täytti 30 v vuonna 2007 ja siinä otettiin ensimmäistä kertaa mukaan parikasvattakilpailu Ari Mikkosen ehdotuksesta. Ari Mikkonen toimi ansiokkaasti Koli KV:n järjestelyissä koko vuosikymmenen ajan. Seuraavana vuonna Pielisen Betoni lahjoitti Koli KV:n parikasvattajakilpailuun kiertopalkinnon. Kilpailun voittaisi se kasvattipari, jonka yhteispistemäärä on korkein. Kiertopalkinnon saisi omakseen se kasvattaja, jonka kasvattamat koirat voittaisivat kilpailun kolme kertaa. Samana vuonna Pielisen Betoni lahjoitti Koli KV-kokeseen myös kiertopalkinnon. Vuonna 2008 yhdistys järjesti Hirvimestaritar 2008 kokeen ja oli

mukana järjestämässä KV-tasoista Lady 2008-koetta, johon osallistui vain naisohjaajia koirineen. Muutenkin naiset alkoivat yhä enenevässä määrin osallistua koulutuksiin ja kokeisiin muutenkin kuin keittiötehtävissä.

Koejärjestelyihin saatiin hankittua joinakin vuosina kolarihirven lihaa. Syksyllä 2008 yhdistys järjesti Mestaritarottelut toimintakeskuksen ympäristössä. Ylituomarina toimi Jukka Immonen. Mestaritar-tittelin voitti 42/2 Renkiran Mimi om. Asko Elfing. (Kemppainen 2008). Ottelun tarjoilut järjestettiin karjalaisen ruokaperinteen mukaisesti yhdistyksen voimin Johanna Pajarisen ohjeistuksella (Pajarinen 2008).

Syksyllä 2008 kokeiltiin muutamassa kokeessa digitaalista koira-arvostelukaavaketta ja sitä varten hankittiin datatykki tulosteen näyttämiseen ja monitoimilaite, jolla voi sekä tulostaa että kopioida. Kokeilu onnistui erinomaisesti ja digitaalista arvostelukaavakkeen käyttö otettiin tavaksi.

Karhunmetsästykseen löytyi edelleen kiinnostusta ja Huhmariin kokoontui karhunmetsästyskurssille v. 2000 noin 150 kiinnostunutta kuulijaa. Saman vuonna Enossa pidettiin karhunhaukkukoe. Vuonna 2002 järjestettiin 3 karhunhaukkukoetta. Vuonna 2002 järjestettiin 4 karhunhaukkutaipumuskoetta.

Mejä kiinnosti ja kokeita järjestettiin vuonna 2000 ja 2001. Mejä-tuomarikoulutus järjestettiin vuonna 2006. Kiinnostus Mejään väheni ja vuonna 2008 siitä järjestettiin oma koulutuksensa.

Joensuun isoihin kaksipäiväisten koiranäyttelyiden järjestelyyn yhdistys osallistui vuonna 2002, 2007 ja 2009. Näihin näyttelyihin tarvittiin runsaasti talkoolaisia, sillä koiria oli n. 3 000-4 000. Jäsenistöllä oli mahdollisuus osallistua näyttelykoulutukseen vuonna 2009.

SHHJ:n alaisten rotujen näyttelyn yhdistys järjesti vuonna 2002 -2004. Vuonna 2004 yhdistys oli mukana järjestämästä pystykorvien ulkomuototuomarikoulutuksen tukinäyttelyä.

Yhdistys osallistui Kolin Erämessuille vuosina 2002-2006.

Metsästyskoiraesittely Erämessuilla vuonna 2006. Juontajana Veikko Hakkarainen. Kuva Sari Pitkänen

12.-14.6.2009 yhdistys järjesti Suomen Harmaahirvikoirajärjestön nuorisoleirin toimintakeskuksessa, johon osallistui 27 nuorta (Pakkanen & Pajarinen 2009).

Yhdistyksen palkinnonsaajia vuosikokouksessa 2001.

"Kennelharrastus tuo työelämään kestävyyttä ja mielen hillintää, toimii tavallaan akkujen lataajana. Ilman harrastusta ihmiset olisivat paljon väsyneempiä ja henkisen puolen kuntoon laitto maksaisi entistä enemmän. Ruumiillinen väsymys saadaan pois lepäämällä, mutta henkisen puolen kuntoon laitossa harrastus on hyvä apu ja henkinen voimavara. Tehkäämme kennelharrastustata yhteisen hyvän tavoittelamisen merkeissä ja varokaamme kateutta, sillä se vie hyviä asioita paljon mukanaan." P-K:n Kennelpiirin puheenjohtajan, Jaakko Ilvosen tervehdyspuheesta yhdistyksen 30-vuotisjuhlassa. (Mykkänen 2003)

Yhdistyksen 30-vuotisjuhla pidettiin Rynnäskylän toimintakeskuksessa vuonna 2003, jonne saatiin runsas osanottajajoukko omista jäsenistä sekä harrastukseen liittyvistä yhteistyökumppaneista. Juhlat olivat kaikin tavoin onnistuneet. Juhlassa julkaistiin myös yhdistyksen toimintakeskuksen nimikilpailun voittaja. Toimintakeskus sai nimen Ukkohirvi. Parhaan nimen keksijälle luovutettiin viikonloppupaketti kahdelle Lomakeskus Huhmarissa. Palkinnon poki Pertti Martiskainen.

Veikko Hakkarainen, yhdistyksen pj Jukka Immonen ja sihteeri Jaana Hallberg

Vuonna 2006 yhdistys järjesti hirvikoirien joukkosilmätarkastuksen Ukkohirvessä. SHHJ tuki tätä tarkastusta, jonne saapui 48 koiraa. Yhdistys sai erityistä kiitosta aktiivisuudestaan, sillä täällä tavoitteet täyttyivät valtakunnallisten tavoitteiden jäädessä vajaiksi.

Vuonna 2002 järjestettiin kotitalouden lihankäsittelykoneiden esittely- ja koulutustilaisuus ja vuonna 2008 koiran hierontakoulutus Silja Jokisen pitämänä.

Hirven koiran arjesta järjestettiin vuonna 2008 jäsenille ja heidän perheenjäsenilleen valokuvauskilpailu.

Yhdistykselle hankittiin vuonna 2000 Tiltu-tili- ja jäsenrekisteri. Vuonna 2009 hyväksyttiin yhdistyksen uudet säännöt, jossa entiset säännöt päivitettiin vastaamaan nykyaikaa.

Yhdistys löytyi Internetistä v. 2000 Oppiva Ylä-Karjala -sivuilta. Vuodesta 2006 yhdistyksellä on ollut omat www-sivut. Kaksi vuotta myöhemmin kotisivuille hankittiin oma domain <http://pkhy.fi>

Jaakko Ilvosen jälkeen vuonna 2003 yhdistyksen puheenjohtajuutta jatkoi Jukka Immonen, Joensuu ja hänen jälkeensä Mika Juntunen Juuasta vuodesta 2006 lähtien.

Jukka Immonen toimi 2003-2005 välisen ajan yhdistyksen puheenjohtajana. Hän on ollut ansiokkaasti hyvin pitkän aikajakson rotujärjestön jalostusasiantuntijana erityisesti jämtlannin pestykorvien osalta. Hän on toiminut myös hirviylituomaritehtävissä ja kasvattanut hirvikoiria Vaskiportin kennelnimellä.

Mika Juntunen toimi 2006-2011 välisen ajan yhdistyksen puheenjohtajana. Juntunen on ollut kennelpiirin hallituksessa, hirvikoirajaostossa ja nykyisin kennelpiirin sihteerin tehtävissä. Hän on harrastanut hirvikoiratoimintaa useiden vuosien ajan ja omistaa kennelnimen Selkolan.

Tämän päivän yhdistys 2010-luku

2010-luvulla yhdistyksen toiminta on jatkunut vakiintuneella mallilla. Hirvenhaukkukokeiden järjestelyt ja tuomarien kouluttamistilaisuudet maastoharjoitteluineen ovat jatkuneet vuosittain. Kotilaisen Haukut järjestettiin syksyllä 2012 20-vuotis juhlahaukut Rääkkylässä Rääkkylän Salonkävijäin hirvimajalla.

Vuosittain on lähetetty erillinen jäsenkirje.

Syksyisin on järjestetty 8-12 hirvenhaukkukoetta. Pitkien kokeiden tulo vuonna 2012 on vaikuttanut jonkin verran koiramääriin. Joka vuosi on järjestetty Koli KV, Kotilaisen haukut ja yhdistyksen mestaruuskisat. Lisäksi on järjestetty erilaisia arvokisoja. Vuonna 2010 yhdistys järjesti ensimmäiset valtakunnalliset juniorihaukut, jossa koiran ohjaajina toimivat alle 20 –vuotiaat nuoret. Vuonna 2012 yhdistys järjesti Ultrapoint/Rajan Ase -haukut. Vuonna 2013 tullaan järjestämään esim. Urosten Idänvalinta.

Vuonna 2011 yhdistys järjesti Koetoimitsija 2 -kurssin.

Yhdistys on ollut järjestämässä SuviKarelia koiranäyttelyä 2010 ja 2012. Koiranomistajien näyttelyinnostusta ja varsinkin taitoa on pyritty lisäämään järjestämällä näyttelykoulutuksia. Vuonna 2013 yhdistys järjesti yhdistyksen 40-vuotisjuhlanäyttelyn Kolilla.

Vuonna 2012 Juha Romppanen jatkoi yhdistyksen puheenjohtajana Mika Juntusen jälkeen.

Yhdistyksen mestari 2012 Kasurilan Tiki, om. Aatto Hämäläinen, Joensuu.

Yhdistyksen toimihenkilöt

Puheenjohtajat

Veikko Hakkarainen 1973-1983

Mikko Pehkonen 1984-1998

Jaakko Ilvonen 1999-2003

Jukka Immonen 2003-2005

Mika Juntunen 2006-2011

Juha Romppanen 2012->

Kunniapuheenjohtajat:

Veikko Hakkarainen

Mikko Pehkonen

Sihteerit

Reino Mononen 1973

Pentti Kinnunen 1974-1976

Jaakko Kettunen 1977-1978

Ritva Karvinen 1980-1982

Veijo Ensio Kallinen 1983-1989

Veikko Hakkarainen 1989-1990

Matti Majoinen 09/1990-1992

Jaakko Ilvonen 1993-1996

Pertti Martiskainen 1997-2001

Jaana Hallberg 2003-2005

Sari Pitkänen 2006-2008

Johanna Tillonen 2009 -2012

Soile Eronen 2013-

Yhdistyksen kunniajäsenet

Aimo Gröhn

Arno T. Hilden

† Pekka Ketonen

Jaakko Kettunen

† Kalevi Koivisto

Kalle P. Kolehmainen

† Sulo Kotilainen

† Eino Laakkonen

† Tauno V. Mäki

† Kalervo Päivinen

Onni Riikonen

Pentti Ryyänen

† Sulo A. Tervo

Yhdistyksen kokeissa menestyneitä koiria

Yhdistyksen toiminta perustuu hirvikoetoimintaan, joten keskiössä ovat hirvikoirat. Ilman niitä, ei olisi koko yhdistystä.

Vuosikilpailut

1975: avoin luokka: 42/1 Peiron Jeppe om. Eero Peiponen, Joensuu
valioluokka: 42/1 Vaaran Julle om. Eero Peiponen, Joensuu

1976: avoin sarja: 242/1 Jimi om. Antti Rouvinen, Rääkkylä
valioluokka: 242/2 Peiron Tara om. Martti Immonen, Pyhäselkä

1977: yleinen sarja 42/2 Anu om. Kalervo Päivinen, Rääkkylä
valiosarja 42/1 Turkka om. Yrjö Härkönen, Tyrjänsaari

1984: yleinen sarja 242/1 Reppumiehen Jekku om. Erkki Eronen, Joensuu (saavutti sarjassaan kolmannen voiton ja vei samalla arvokkaan kiertopalkinnon)

valiosarja: 242/1 Reppumiehen Joppe om. Ari Mikkonen/Werner Kurki, Joensuu

Paras narttu: 242/2 Rali om. Ulpo Repo, Kontiolahti

1987: yleinen sarja 242/2 Bella om. Kalevi Hiltunen, Outokumpuun
valiosarja 42/1 Piirtopään Piku om. Mauri Halonen, Kontiolahti

Vuosikilpailuiden säännöt muuttuivat ja oli erikseen kilpailut uroksille ja nartuille.

Urokset

1988 42/1 Jassu om. Mika Piironen, Mätäsvaara
1991 42/1 Mustanpuron Tumppi om. Eero Peiponen, Joensuu
1992 42/1 Mustanpuron Tumppi om. Mikko Pehkonen, Kajoo
1993 42/1 Mustanpuron Tumppi om. Mikko Pehkonen, Kajoo
1994 242/1 Miki om. Martti Nuutinen, Lieksa
1995 242/1 Nissas Fast om. Veikko Hakkarainen, Lieksa
1996 305/1 Salkurannan Pyry om. Jukka Leinonen, Kitee

Nartut

1988 242/2 Bella om. Kalevi Hiltunen, Outokumpu
1991 242/2 Erähoivin Mira om. Sakari Pakarinen
1992 42/2 Raita om. Heikki Riikonen, Lieksa
1993 242/2 Harmi om. Jooseppi Kyllönen, Lieksa
1994 42/2 Piirtopään Tytti om. Kauko Pakkanen, Rääkkylä
1995 242/2 Kolleem Missu om. Juhani Lipponen, Lieksa
1996 42/2 Riitu om. Kari Kokkonen om. Lieksa
1997 242/2 Pystytuulen Lazutiina om. Taisto Väänänen, Ilomantsi

1997 242/1 Kolleem Toko om. Pauli Kettunen	1998 242/2 Pyssysalon Jemma om. Pertti Martiskainen, Eno
1998 242/1 Roki om. Martti Nuutinen, Lieksa	1999 242/2 Pyssysalon Jemma om. Pertti Martiskainen, Eno
1999 42/2 Nissas Fast om. Veikko Hakkarainen, Lieksa	2000 242/2 Vanja om. Petri Heiskanen, Eno
2000 42/1 Nissas Fast om. Veikko Hakkarainen, Lieksa	2001 242/2 Pystytuulen Emmi om. J & J Kärnä, Kiihtelysvaara
2001 242/1 Salometsän Hessu om. Eeva Lipponen, Valtimo	2002 242/2 Lazutiinan Ripsastiina om. Taisto Väänänen, Ilomantsi
2002 242/1 Eku om. Erkki Eronen, Katajaranta	2004 42/2 Renkirannan Kati om. Jukka Miettinen, Juuka
2004 42/1 Jemu om. Petri Pajarinen, Polvijärvi	2005 242/2 Mira om. Jouni Karvinen, Tohmajärvi
2005 42/1 Jemu om. Petri Pajarinen, Polvijärvi	2006 42/2 Elimon Salon Miina om. Aki & Klaus Oinonen, Lieksa
2006 42/1 Pystytuulen Elvis om. Klaus Oinonen, Lieksa	2007 42/2 Salopellon Roosa om. Tuija Kilpinen, Outokumpu
2007 242/1 Renni om. Seppo Toivonen, Lieksa	2008 42/2 Puironkorven Raita om. Aki & Klaus Oinonen, Lieksa
2008 305/1 Jura om. Mika Pöyhönen, Joensuu	2009 42/2 Renkirannan Minja om. Petri Heiskanen, Joensuu
2009 42/1 Onnivaaran Eka om. Keijo Sahlman, Polvijärvi	2010 42/2 Lojakan Jane om. Jaakko & Toni Könttä, Lieksa
2010 42/1 Tuike Korven Tico om. Jukka & Tuijia Kilpinen, Outokumpu	2011 42/2 Elimon Salon Cylinda om. Veijo Laamanen, Lieksa
2011 242/1 Uramon Salon Nero om. Matti Putto, Eno	2012 242/2 Tuike Korven Jada om. Kimmo Pakkanen, Joensuu
2012 42/1 Botnebekkens's Jänkä om. Pasi Kinnunen, Joensuu	

Jämmtinarttujen kilpailu

2004 Renkirannan Kati om. Jukka Miettinen, Juuka
2005 Korpikurun Assi om. Martti Oinonen, Lehmo
2006 Raikukorven Fani om. Reino Kovero, Rääkkylä
2007 Salopellon Roosa om. Tuija Kilpinen, Outokumpu
2008 Rörmursskogens Brita om. Jukka ja Tuija Kilpinen, Outokumpu
2009 Tuike Salon Lyydia om. Santeri Eronen, Joensuu
2010 Elimon Salon Ansa om. Aki & Klaus Oinonen, Lieksa
2011 Elimon Salon Cylinda om. Veijo Laamanen, Lieksa
2012 Tuike Korven Jada om. Kimmo Pakkanen, Joensuu

Veikon Cup

Urokset:

2004 42/1 Elimon Salon Peni om. Klaus Oinonen, Lieksa
2005 42/1 Jemu om. Petri Pajarinen, Polvijärvi
2006 242/1 Pitkäparron Karo om. Jari Repo, Juuka
2007 42/1 Pystytuulen Elvis om. Klaus ja Eeva Oinonen, Lieksa
2008 242/1 Rennin om. Seppo Toivonen, Lieksa
2009 42/1 Joonellin Ruuti om. Pekka Mononen, Rääkkylä
2010 42/1 Joonellin Ruuti om. Pekka Mononen, Rääkkylä
2011 242/1 Uramon Salon Nero om. Matti Putto, Eno
2012 42/1 Botnebekkens's Jänkä om. Pasi Kinnunen, Joensuu

Nartut:

2004 42/2 Renkirannan Kati om. Jukka Miettinen, Juuka
2005 242/2 Mira om. Jouni Karvinen, Tohmajärvi
2006 42/2 Salopellon Lellu om. Osmo Viitanen, Kontiolanti
2007 42/2 Raikukorven Fani om. Reino Kovero, Rääkkylä
2008 42/2 Puirukorven Raita, Aki & Klaus Oinonen, Lieksa
2009 42/2 Rörmursskogens Brita om. Tuija & Jukka Kilpinen, Outokumpu
2010 42/2 Lojakan Jane om. Jaakko & Toni Könttä, Lieksa
2011 42/2 Varpukallion Netta om. Seppo Ilvonen, Kitee
2012 42/2 Tuike Korven Jada om. Kimmo Pakkanen, Joensuu

Koli KV:n kasvattajakilpailun voittajat

2007: Kennel Korvenkiertäjä om. Ari Mikkonen, Joensuu

2008: Kennel Lärvätsalo om. Veikko Hakkarainen, Lieksa

2009: Kennel Turvakon om. Jarmo Könttä, Kelvä

2010: Kennel Tuike om. Tuija ja Jukka Kilpinen, Outokumpu

2011: Kennel Tuike om. Tuija ja Jukka Kilpinen, Outokumpu

2012: Kennel Tuike om. Tuija ja Jukka Kilpinen, Outokumpu (saivat Pielisen Betonin kiertopalkinnon omakseen)

Yhdistyksen mestarit

1977: 242/1 Jimi om. Antti Rouvinen, Rääkkylä

1990 ei järjestetty runsaan lumitilanteen takia

1991: 42/2 Tainion Raita om. Heikki Riikonen, Lieksa

1992: ei järjestetty runsaan lumitilanteen takia

1993: 242/2 Britt om. Aku Mikkonen, Nieminen

1994: 242/2 Titta om. Ulpo Repo, Lehmo

1995: 305/1 Jehu om. Tuomo Louhelainen, Ahmovaara

1996: 242/1 Riki om. Reijo Kotilainen, Nurmes

1998: 242/2 Nokotin Milla om. Jaakko Ilvonen Ukkola

1999 242/2 Roki om. Martti Nuutinen, Lieksa

2000 242/1 Korvenkiertäjän Eppu om. Mononen Jorma, Liperi

2001 42/1 Mustanpuron Mosku om. Petri Pajarinen, Polvijärvi

2002 305/1 Hintrikas Hiski om. Timo Lipponen, Juuka

2003 42/1 Jemu om. Petri Pajarinen, Polvijärvi

2004 42/2 Kalliosaaren Rita om. Heimo Räsänen, Juuka

2005 42/2 Kunnaksen Assin Vieno om. Matti Putto, Eno

2006 42/1 Pystytuulen Elvis om. Klaus Oinonen, Lieksa

2007 242/2 Mira om. Jouni Karvinen, Tohmajärvi

2008 42/2 Lojakan Jessica om. Asko Kettunen, Lieksa

2009 42/2 Rörmursskogens Brita om. Tuija & Jukka Kilpinen, Outokumpu

2010 42/2 Raikukorven Fani om. Reino Kovero, Rääkkylä

2011 42/2 Puironkorven Raita om. Aki & Klaus Oinonen, Lieksa

2012 42/1 Kasurilan Tiki om. Aatto Härmäläinen, Kivilahti

Valtakunnalliset jäsenistön mestarikoirat

1989 Mestari 42/1 Erähoivin Karo om. Lauri Koljonen, Ilomantsi
1994 Laikojen SM 305/1 Jehu om. Tuomo Louhelainen, Juuka
1995 Laikojen SM 305/1 Jehu om. Tuomo Louhelainen, Juuka
2000 Laikojen SM 305/1 Rajakontion Jerma om. Yrjö Eronen, Lieksa
2001 (epäviralliset jämsä SM-kisat) Vanja om. Petri Heiskanen, Uimaharju
2003 Laika SM 305/1 Iltäyön Niku om. Timo Lipponen, Juuka
2003 Juniori SM 42/1 Elimon Salon Peni om. Klaus Oinonen, Lieksa
2006 Laikojen SM 305/1 Hindrikas Bamse om. Louhelainen Jari, Juuka
2007 Mestari 242/1 Renny om. Seppo Toivanen, Lieksa
2009 Laikojen SM 305/1 Jura om. Mika Pöyhönen, Joensuu
2010 Laikojen SM 305/1 Jura om. Mika Pöyhönen, Joensuu

Yhdistyksen palkitut Hirvikoiramiehet, -naiset ja -nuoret

Vuoden hirvikoiramiehet

1995 Ari Keronen

1996 Väinö Turunen

1997 Aimo Gröhn

1998 Seppo Toivanen

1999 Erkki Eronen

2000 Kalevi Hiltunen

2001 Pertti Martiskainen

2002 Martti Nuutinen

2003 Erkki Pykäläinen

2004 Johanna Pajarinen

2005 Eino Vartiainen

2006 Jukka Immonen

2007 Klaus Oinonen

2008 Keijo Kukkonen

2009 Liisa Nuutinen

2010 Kyösti Kyllönen

2011 Jorma Mononen

2012 Kimmo Pakkanen

Vuoden hirvikoiranuoret

2007 Niko Ehrukainen

2009 Anssi Pitkänen

2010 Riina Malinen

2011 Minna Pajarinen

2012 Saana Malinen

Vuoden hirvikoiranaiset

2009 Johanna Tillonen

2010 Katja Tahvanainen

2011 Tuija Kilpinen

2012 Marjatta Keronen

Lähteet

- Hakkarainen, V. 1976. Rajaseudun hirvijahdin kohokohtia. 1976 n:o 2, ss. 27-29
- Hakkarainen, V. 1984. Eero Peiponen - legendaarinen hirvikoiramies Pohjois-Karjalasta -60 vuotta. Hirvikoira Älghunden. 1984 n:o 3, ss. 8-9
- Hakkarainen, V. 1992. Eero Ilmari Peiponen 23.5.1924-28.2.1992. Hirvikoira Älghunden 1992 n:o 3, ss. 14-16
- Hakkarainen, V.. 1996. Karhukoplan jutut eli karhujahti lieksalaiseen tapaan. Hirvikoira Älghunden 1996 n:o 1, ss. 47-48
- Hakkarainen, V. 2005. Harmaita hirvikoiria 40 vuotta 1960-2000. Oulu: Kalevaprint Oy, ss. 124-129.
- Hirvikoira Älghunden. 1980. 19 koiralle HIRV-voi 1 palkinto. Ennätystasoiset hirvenhaukut Lieksassa. Hirvikoira Älghunden. 1980 n:o 4, ss. 43-45
- Hirvikoira Älghunden. 1981. Pohjois-Karjalan Jämtlannin- ja Harmaahirvikoirayhdistys r.y. esittelyssä. Hirvikoira Älghunden. 1981 n:o 3, ss. 24-26
- Hirvikoira Älghunden. 1983. Onnistunut 10-vuotisjuhla P-Karjalan hirvikoiraväellä. Hirvikoira Älghunden 1983 n:o 3, ss. 8-9
- Hirvikoira Älghunden. 1983. Huipputuloksia Kolin kansainvälisessä hirvenhaukkukokeessa. Hirvikoira Älghunden 1983 n:o 4, ss. 26-27
- Hirvikoira Älghunden 1988. Karhu säilytti tuomariryhmää. Kolin hirvenmestaruuskokeissa ennätysellinen tulostaso. Hirvikoira Älghunden 1988 n:o 4, ss. 30, 35-36
- Hakkarainen, V. 1991. Sulo Kotilainen In memoriam. 1991 n:o 1, s.26
- Ilvonen Jaakko 1994. P-K:n Hirvikoirayhdistys; 20 toiminnallista vuotta. Hirvikoira Älghunden 1994 n:o 3, ss. 16-17
- Ilvonen, J. 1996. Roi uusi voittonsa Kolilla. Hirvikoira Älghunden 1996 n:o 1, ss. 43
- Nieminen, M. 1983. Pohjois-Karjala eturivissä hirvikoirien kasvattajana. Karjalan maa 59 (66) 13.3.1983 s. 14.
- Juntunen, I. 1978. Hirvimestaruusottelu 1978. Hirvikoira Älghunden 4/1978. Ss. 4-12.
- Kemppainen, H. 2008. Mestartarottelu Kolin maisemissa. Hirvikoira Älghunden 4/2008. Ss. 28-35, 37.
- Mykkänen, R. 2003. Pohjois-Karjaln Hirvikoirayhdistys 30 vuotta - "Vaikeuksien kautta voittoon"-. Hirvikoira Älghunden 2003 n:o 3, ss. 68-71
- Nuutinen, M. 1985. Terveiset täältä susirajalta, suurten salojen keskeltä. Hirvikoira Älghunden 3/1985 ss. 24-25
- Pajarinen, J. 2008. Karjalaista vieraanvaraisuutta. Hirvikoira Älghunden 4/2008, s. 36
- Pakkanen, K. & Pajarinen, J. 2009. "Paras leiri ikinä". Hirvikoira Älghunden 3/2009, ss. 16-20
- Ronkainen, H. 2002. 50 vuotta kenneltoimintaa karjalan kunnailla - Pohjois-Karjalan kennelpiirin historiikki 1952-2002. Joensuun yliopistopaino, Joensuu.
- Salkonen E., 1996. Juvan kansainväliset. Hirvikoira Älghunden 1996 n:o 5, ss. 16-17